

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera întâi)

16 decembrie 2011 *

În cauza T-423/09,

Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd, cu sediul în Dashiqiao (China),
reprezentată de J.-F. Bellis și de R. Luff, avocați,

reclamantă,

împotriva

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat inițial de domnul J.-P. Hix și ulterior de
domnii Hix și B. Driessen, în calitate de agenți, asistați inițial de G. Berrisch și de
G. Wolf și ulterior de G. Berrisch, avocați,

pârât,

* Limba de procedură: franceza.

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată de domnii É. Gippini Fournier și H. van Vliet, în calitate de agenți,

intervenientă,

având ca obiect o cerere de anulare a Regulamentului (CE) nr. 826/2009 al Consiliului din 7 septembrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1659/2005 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite cărămizi de magnezie originare din Republica Populară Chineză (JO L 240, p. 7), în măsura în care taxa antidumping care este stabilită în acest regulament în privința reclamantei este superioară celei care ar fi fost aplicabilă dacă ar fi fost stabilită în temeiul metodei de calcul aplicate cu ocazia anchetei inițiale pentru a ține seama de nerambursarea taxei pe valoarea adăugată chineze la export,

TRIBUNALUL (Camera întâi),

compus din domnii J. Azizi (raportor), președinte, V. Vadapalas și domnul S. Frimodt Nielsen, judecători,

grefier: doamna V. Nagy, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 14 iunie 2011,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

- 1 Reglementarea antidumping de bază este constituită din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), cu modificările ulterioare (denumit în continuare „regulamentul de bază”) [înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22)].

- 2 Articolul 2 alineatele (1), (8) și (10) din regulamentul de bază [devenite articolul 2 alineatele (1), (8) și (10) din Regulamentul nr. 1225/2009], astfel cum este aplicabil în speță, prevede printre altele:

„(1) Valoarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare.

[...]

(8) Prețul de export este prețul plătit efectiv sau care urmează să fie plătit pentru produsul vândut la export din țara exportatoare către Comunitate.

[...]

(10) Se efectuează o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală. Această comparație se face în aceeași etapă a procesului comercial pentru vânzări efectuate la date cât mai apropiate posibil și ținând seama în mod corespunzător de alte diferențe care afectează comparabilitatea prețurilor. În cazul în care valoarea normală și prețul de export stabilite nu pot fi comparate astfel, se ține seama în fiecare caz, sub formă de ajustări, de diferențele constatate la factorii care se pretinde și se demonstrează că afectează prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora. Se evită repetarea ajustărilor, mai ales în cazul în care este vorba de diferențe privind reducerile de prețuri, rabaturile, cantitățile sau etapele comercializării. În cazul în care sunt întrunite condițiile specificate, factorii care pot determina efectuarea de ajustări sunt următorii:

[...]

(b) impozitare la import și impozite indirecte

Valoarea normală se ajustează cu o valoare corespunzătoare impozitării la import și impozitelor indirecte suportate de produsul similar și de materialele care intră în componența acestuia, atunci când produsul este destinat consumului în țara exportatoare și care nu sunt percepute sau care sunt rambursate atunci când produsul este exportat către Comunitate.

[...]

(k) Alți factori

Se poate opera o ajustare și pe baza diferențelor aferente altor factori care nu sunt prevăzuți la literele (a)-(j), în cazul în care se demonstrează că aceste diferențe afectează comparabilitatea prețurilor, astfel cum se cere în prezentul alineat, și în special că în mod sistematic cumpărătorii plătesc prețuri diferite pe piața internă din cauza lor.”

- 3 Articolul 11 alineatele (3) și (9) din regulamentul de bază [devenit articolul 11 alineatele (3) și (9) din Regulamentul nr. 1225/2009], astfel cum este aplicabil în speță, prevede printre altele:

„(3) Necesitatea menținerii măsurilor poate fi, de asemenea, reexaminată, în cazul în care acest lucru se justifică, la cererea Comisiei sau a unui stat membru sau, sub rezerva trecerii unei perioade rezonabile de cel puțin un an de la instituirea măsurii definitive, la cererea unui exportator, a unui importator sau a producătorilor din Comunitate, cerere care conține suficiente elemente de probă care stabilesc necesitatea unei reexaminări intermediare.

[...]

(9) În toate anchetele de reexaminare sau de rambursare efectuate în temeiul prezentului articol, Comisia aplică, în măsura în care circumstanțele nu s-au modificat, aceeași metodă ca și în ancheta care a avut ca rezultat impunerea taxei, ținându-se seama de dispozițiile articolului 2, în special de alineatele (11) și (12), și de dispozițiile articolului 17.”

Istoricul cauzei

Regulamentele antidumping relevante

- 4 La 11 aprilie 2005, Comisia Comunităților Europene a adoptat Regulamentul (CE) nr. 552/2005 de instituire a unui drept antidumping provizoriu la importurile de anumite cărămizi de magnezie originare din Republica Populară Chineză (JO L 93, p. 6, Ediție specială, 11/vol. 39, p. 146), care a instituit printre altele o taxă antidumping provizorie de 66,1% aplicabilă importurilor în Comunitatea Europeană a anumitor cărămizi de magnezie produse de reclamantă, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd.
- 5 Prin Regulamentul (CE) nr. 1659/2005 din 6 octombrie 2005 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite cărămizi de magnezie originare din Republica Populară Chineză (JO L 267, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 43, p. 62), Consiliul Uniunii Europene a instituit printre altele o taxă antidumping definitivă de 27,7% aplicabilă importurilor în Comunitatea Europeană a anumitor cărămizi de magnezie produse de reclamantă.
- 6 La cererea reclamantei, Regulamentul nr. 1659/2005 a făcut obiectul unei reexaminări intermediare parțiale în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază [devenit articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1225/2009]. La finalul acestei reexaminări, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 826/2009 din 7 septembrie 2009 de modificare a Regulamentului [nr. 1659/2005] (JO L 240, p. 7, denumit în continuare „regulamentul atacat”), prin care taxa antidumping aplicabilă importurilor anumitor cărămizi de magnezie produse de reclamantă a fost redusă la 14,4%.

Reglementarea chineză privind TVA-ul

- 7 Legiuitorul chinez instituisese un sistem al taxei pe valoarea adăugată (TVA) care consta în perceperea unui TVA de 17%, în principiu, pentru toate vânzările efectuate atât pe piața internă, cât și la export. Cu toate acestea, în cazul în care vânzătorul era obligat la plata integrală a TVA-ului pentru vânzările realizate pe piața internă, TVA-ul aferent vânzărilor la export putea face obiectul unei rambursări integrale în favoarea sa.

- 8 În cursul anchetei inițiale, privind perioada dintre 1 aprilie 2003 și 31 martie 2004 și care a condus la adoptarea Regulamentului nr. 1659/2005, TVA-ul aplicabil vânzărilor la export de cărămizi de magnezie era rambursat parțial vânzătorului/exportatorului, și anume la un nivel de 15% în 2003 și, respectiv, de 13% în 2004. Ulterior, în perioada de anchetă vizată de procedura de reexaminare care a condus la adoptarea regulamentului atacat, respectiv între 1 ianuarie 2007 și 31 martie 2008, cota de rambursare a TVA-ului aferent vânzărilor la export de cărămizi de magnezie a fost redusă la zero.

Procedurile administrative

- 9 În cursul anchetei inițiale, Comisia a efectuat o comparație între valoarea normală și prețul de export, care este rezumată astfel în considerentele (61) și (62) ale Regulamentului nr. 552/2005, la care se face trimitere în considerentul (9) al Regulamentului nr. 826/2009:

„(61) Valoarea normală și prețurile de export au fost comparate pe o bază franco fabrică și la același stadiu comercial. Pentru a asigura o comparație echitabilă între valoarea normală și prețul de export, s-a ținut seama, în conformitate cu

articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, de diferențele despre care s-a pretins și s-a demonstrat că afectează prețurile și comparabilitatea acestora.

(62) Pe această bază au fost efectuate ajustări pentru a ține cont de diferențele de cheltuieli de transport, de asigurare, de manipulare, de încărcare și de costurile accesorii, de costurile de credit, de comisioane, de impuneri la import și de cheltuieli post-vânzare (garanții).”

10 În memoriul în apărare, Consiliul a explicat după cum urmează această abordare a instituțiilor în cadrul anchetei inițiale. Constatând că rambursarea TVA-ului aferent vânzărilor la export de cărămizi de magnezie era cvasiintegrală, instituțiile ar fi decis „să utilizeze pentru comparația cu prețul de export o valoare normală netă a TVA-ului, ca și cum prețul de export ar fi fost în fapt scutit de orice TVA, și să deducă din acest preț cuantumul TVA[-ului] nerambursat”. Consiliul a precizat că, deși, „în temeiul articolului 2 alineatul (10) [litera (b) din regulamentul de bază], ar fi fost mai corect să [mențină] în valoarea normală o cotă de TVA proporțională celei aplicabile vânzărilor la export după rambursare și să nu deducă TVA-ul rezidual din prețul acestora din urmă”, a considerat că, „având în vedere cota redusă de TVA aplicabilă vânzărilor la export (aproape de zero) după rambursarea de către autoritățile fiscale chineze în cursul anchetei inițiale, [...] era mai practic din punct de vedere administrativ să se elimine pur și simplu acest TVA din prețurile de export”.

11 În cadrul ședinței, reclamanta a prezentat un document nedatat, intitulat „Informare specifică definitivă” („Specific definitive disclosure”), din care rezultă că prețul de export a fost ajustat efectiv în modul descris de Consiliu. După ascultarea părților, acest document a fost depus la dosar, lucru despre care s-a luat act în procesul-verbal al ședinței. Consiliul a indicat în plus, în cadrul ședinței, că instituțiile considerau la acel moment că abordarea din cadrul anchetei inițiale nu era în conformitate cu

articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (10) litera (b) din Regulamentul nr. 1225/2009], întrucât această dispoziție nu viza decât o ajustare a valorii normale, iar nu a prețului de export, și întrucât o ajustare a acestui preț trebuia să se bazeze pe articolul 2 alineatul (10) litera (k) din același regulament [devenit articolul 2 alineatul (10) litera (k) din Regulamentul nr. 1225/2009].

- 12 La 15 iulie 2009, Comisia a comunicat reclamantei un document intitulat „Informare generală Documentul R453” („General Disclosure Document R453”), în care, în legătură cu metoda comparației dintre valoarea normală și prețul de export aplicată în cadrul procedurii de reexaminare, arăta, la punctul B.4 din acest document, intitulat „Comparație”, următoarele:

„Valoarea normală medie și prețul mediu de export au fost comparate, pentru fiecare tip de produs în cauză, la ieșirea din uzină și în aceeași etapă comercială. Pentru ca această comparație dintre valoarea normală și prețul de export să fie echitabilă, s-a ținut seama, potrivit articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, de diferențele constatate la factorii care s-a pretins și s-a demonstrat că afectau prețurile și comparabilitatea acestora. În acest scop, au fost efectuate ajustări în cazurile în care erau aplicabile și justificate, ajustări destinate să țină seama de diferențele privind cheltuielile de transport, de asigurare, de manipulare, de încărcare și de credit, precum și taxele antidumping efectiv plătite.

Ancheta a permis să se stabilească faptul că TVA-ul plătit pentru vânzările la export nu fusese rambursat. În ancheta inițială, TVA-ul a fost dedus atât din valoarea normală, cât și din prețul de export pentru ca prețul de export și valoarea normală să reflecte același nivel de impozitare indirectă. Totuși, se consideră, potrivit articolului

2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază, că metodologia aplicabilă în caz de nerambursare a impozitelor indirecte asupra exporturilor constă în ajustarea valorii normale a cuantumului impozitelor interne aplicabile atunci când produsul similar este vândut pentru a fi consumat în țara exportatoare. În consecință, valoarea normală a fost stabilită ținând seama de TVA-ul plătit sau de plată.”

- 13 Într-un alt document, intitulat „Anexa II Document de informare specific” („Annex II Specific Disclosure Document”), transmis reclamantei în aceeași zi, Comisia a precizat următoarele, la punctul 3.2 din acest document, intitulat „Ajustări – Valoarea normală”:

„Ajustări ale valorii normale au fost efectuate pe baza cheltuielilor de transport, de asigurare, de manipulare, de încărcare și de credit.

Conform articolului 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază, metodologia aplicabilă, în caz de nerambursare a impozitelor indirecte asupra exporturilor, constă în ajustarea valorii normale a cuantumului impozitelor interne aplicabile atunci când produsul este vândut pentru a fi consumat în țara exportatoare. În consecință, valoarea normală a fost stabilită ținând seama de TVA-ul plătit sau de plată. Cota de TVA utilizată în acest scop se ridică la 17 %.”

- 14 Prin scrisoarea din 24 iulie 2009, reclamanta și-a prezentat observațiile cu privire la documentele menționate la punctele 12 și 13 de mai sus și, în special, a contestat „noua” metodă de comparație a prețului de export cu valoarea normală pe o bază „TVA inclus”.

- 15 La 31 iulie 2009, Comisia a comunicat reclamantei un document intitulat „Orientări ale serviciilor Comisiei în urma reacțiilor dumneavoastră la informarea finală” („Orientations of the Commission's services after your reactions to final disclosure”), în care se indica la punctul 3, printre altele, ceea ce urmează:

„În informațiile dezvăluite [...] s-a indicat că ancheta permisesse să se stabilească faptul că TVA-ul achitat pentru vânzările la export nu a fost rambursat și că atât prețul de export, cât și valoarea normală ar fi stabilite pe baza TVA-ului plătit sau de plată. În observațiile dumneavoastră din 24 iulie 2009 susțineți că această abordare ar fi ilegală. Cu toate acestea, în ceea ce privește argumentele dumneavoastră, se pot face următoarele observații:

În primul rând, în ceea ce privește argumentul că în cadrul anchetei inițiale s-a utilizat o altă metodologie (și anume deducerea TVA-ului atât din valoarea normală, cât și din prețul de export), trebuie subliniat faptul că circumstanțele aplicabile în cursul anchetei de reexaminare nu erau aceleași cu cele aplicabile în cursul anchetei inițiale. În timp ce în cursul anchetei inițiale, astfel cum s-a indicat mai sus, TVA-ul a fost parțial rambursat, ceea ce a necesitat efectuarea unei ajustări în temeiul articolului 2 alineatul (10), în cursul anchetei de reexaminare nu s-a rambursat TVA-ul cu privire la vânzările la export. Prin urmare, nici prețul de export și nici valoarea normală nu au trebuit să facă obiectul unei ajustări în ceea ce privește TVA-ul. Chiar dacă acest fapt ar putea fi calificat drept o schimbare de metodologie, [ar putea fi] justificat în temeiul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază [devenit articolul 11 alineatul (9) din Regulamentul nr. 1225/2009], ca urmare a modificării circumstanțelor.”

- 16 În sfârșit, în considerentele (29)-(32) ale regulamentului atacat, care figurează la punctul 4, intitulat „Comparație”, se precizează următoarele:

„(29) Pentru fiecare tip de produs în cauză, valoarea normală medie și prețul mediu de export au fost comparate la nivelul franco fabrică, în aceeași etapă

de comercializare și la același nivel de impozitare indirectă. În vederea unei comparații echitabile între valoarea normală și prețul de export, s-a ținut seama, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, de diferențele dintre factorii despre care s-a afirmat și s-a demonstrat că afectează prețurile și comparabilitatea acestora. În acest scop, s-au efectuat adaptări, în cazul în care erau aplicabile și justificate, pentru costurile de transport, cheltuielile de asigurare, de manutanță, de încărcare și de credit, precum și [pentru] taxele antidumping efectiv achitate.

- (30) Ancheta a stabilit că TVA-ul achitat pentru vânzările la export nu a fost rambursat (nici chiar parțial, cum era cazul în cadrul anchetei inițiale). Prin urmare, în informațiile divulgate solicitantului în temeiul articolului 20 din regulamentul de bază [devenit articolul 20 din Regulamentul nr. 1225/2009], s-a menționat că atât prețul de export, cât și valoarea normală ar fi stabilite pe baza TVA-ului achitat sau de achitat. Solicitantul susține că această abordare ar fi ilegală. În ceea ce privește argumentele sale, se pot face următoarele observații.
- (31) În primul rând, în ceea ce privește argumentul că în cadrul anchetei inițiale s-a utilizat o altă metodologie (și anume deducerea TVA-ului atât din valoarea normală, cât și din prețul de export), trebuie subliniat faptul că circumstanțele aplicabile în cursul anchetei de reexaminare nu erau aceleași cu cele aplicabile în cursul anchetei inițiale. În timp ce în cursul anchetei inițiale, astfel cum s-a indicat mai sus, TVA-ul a fost parțial rambursat, ceea ce a necesitat efectuarea unei ajustări în temeiul articolului 2 alineatul (10) [din regulamentul de bază], în cursul anchetei de reexaminare nu s-a rambursat TVA-ul cu privire la vânzările la export. Prin urmare, nici prețul de export și nici valoarea normală nu au trebuit să facă obiectul unei ajustări în ceea ce privește TVA. Chiar dacă acest fapt ar putea fi calificat drept o schimbare de metodologie, el [ar fi]

justificat în temeiul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază, datorită modificării circumstanțelor.

- (32) Al doilea argument al solicitantului este că metoda utilizată în cadrul prezentei reexaminări ar crește artificial marja de dumping. Acest argument nu poate fi acceptat. Metoda utilizată este neutră, ea având același efect chiar dacă, de exemplu, în cazul anumitor produse sau tranzacții, vânzările societății către Comunitate se efectuează la un preț de export care nu are drept rezultat dumpingul. Cu alte cuvinte, chiar dacă se presupune că includerea TVA-ului în ambele cazuri ar duce la creșterea diferenței dintre cele două elemente, aceasta s-ar întâmpla și în cazul acelor modele pentru care nu s-a constatat dumping.”

Procedura și concluziile părților

- ¹⁷ Printr-o cerere introductivă depusă la grefa Tribunalului la 22 octombrie 2009, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- ¹⁸ Prin înscris separat înregistrat la grefa Tribunalului în aceeași zi, reclamanta a solicitat, în conformitate cu articolul 76a din Regulamentul de procedură al Tribunalului, judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate. Prin scrisoarea din 9 noiembrie 2009, Consiliul și-a prezentat observațiile cu privire la această cerere. Prin scrisoarea din 23 noiembrie 2009, Tribunalul a informat-o pe reclamantă cu privire la decizia de respingere a cererii de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate.

19 Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea taxei antidumping care i-a fost impusă prin regulamentul atacat în măsura în care această taxă este superioară celei care ar fi fost aplicată dacă ar fi fost stabilită potrivit metodei de calcul aplicate în cursul anchetei inițiale, potrivit articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, pentru a ține seama de nerambursarea TVA-ului chinez la export;

- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

20 Consiliul solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;

- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

21 Prin actul depus la grefa Tribunalului la 19 ianuarie 2010, Comisia a formulat o cerere de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor Consiliului. Prin Ordonanța din 5 martie 2010, președintele Camerei a treia a Tribunalului a admis această cerere de intervenție. Comisia nu a depus memoriul în intervenție în termenul acordat.

22 Întrucât un membru al camerei a fost împiedicat să participe la ședință, președintele Tribunalului, în temeiul articolului 32 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, a desemnat un alt judecător pentru a completa camera.

- 23 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera întâi) a decis deschiderea procedurii orale.
- 24 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 14 iunie 2011.

În drept

Rezumatul motivelor de anulare

- 25 Reclamanta invocă două motive în susținerea acțiunii sale.
- 26 Primul motiv este întemeiat pe nerespectarea articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, în sensul că această schimbare de metodă încalcă principiul comparației echitabile dintre valoarea normală și prețul de export.
- 27 Al doilea motiv este întemeiat pe o încălcare a articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază, pentru motivul că, în cadrul procedurii de reexaminare care a condus la adoptarea regulamentului atacat, Comisia nu a aplicat aceeași metodă ca aceea utilizată în cadrul anchetei inițiale.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază

- 28 În susținerea primului motiv, reclamanta afirmă, în esență, că, în cadrul anchetei inițiale, Comisia a tratat nerambursarea (parțială) a TVA-ului la export ca un cost la export, întrucât avea ca efect reducerea venitului obținut de exportator din vânzările sale la export. Comisia ar fi dedus, așadar, din prețul de export cuantumul nerambursat al TVA-ului, în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. În schimb, în cadrul procedurii de reexaminare, Comisia ar fi schimbat radical metoda.
- 29 Potrivit reclamantei, articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază nu este aplicabil în speță. Această dispoziție nu ar viza decât reducerile fiscale acordate de anumite state prin care impozitele și taxele aferente intrărilor asupra materiilor prime consumate în cursul diferitor etape ale producției unui produs sunt rambursate atunci când acesta este exportat. Într-un astfel de caz, valoarea normală ar face obiectul unei ajustări sub forma unei deduceri cu un quantum corespunzător rambursării impozitelor și taxelor în cauză. În schimb, această dispoziție nu s-ar aplica situației din prezenta cauză, care privește o taxă încasată cu ocazia exportării produsului respectiv. Astfel, în mod eronat Comisia s-ar fi considerat obligată, în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază, să compare valoarea normală și prețul de export pe o bază „TVA inclus”, metodă pe care instituțiile nu ar fi utilizat-o niciodată anterior. Reclamanta precizează că numai diferența privind cota de rambursare a TVA-ului la export nu poate justifica această schimbare radicală de metodă, nerambursarea sa (parțială) fiind un cost la export care ar trebui să fie dedus din prețul de export.
- 30 Reclamanta contestă raționamentul expus în considerentele (31) și (32) ale regulamentului atacat, potrivit căruia comparația efectuată între valoarea normală și prețul de export este echitabilă, chiar neutră, întrucât aceste două elemente sunt comparate

pe aceeași bază, și anume o bază „TVA inclus”, ceea ce ar produce aceleași efecte. Chiar și în ipoteza identității de cote ale TVA-ului aplicate atât pentru vânzările interne, cât și la export, cuantumul pe baza căruia este calculat acest TVA ar fi diferit. Astfel, în situațiile vizate de procedurile de dumping, precum cele din speță, prețul de export ar fi de obicei inferior valorii normale, astfel încât cuantumul TVA-ului adăugat la valoarea normală ar fi superior celui plătit de exportator în privința vânzărilor sale la export. Metoda de comparație dintre valoarea normală și prețul de export, TVA inclus, ar avea, așadar, ca efect creșterea artificială a marjei de dumping. Consiliul ar fi încălcat, prin urmare, principiul comparației echitabile dintre valoarea normală și prețul de export în sensul articolului 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază.

31 Reclamanta susține că metoda de comparație aplicată în speță este incompatibilă cu practica instituțiilor în materie de dumping. Astfel, în considerentul (31) al Regulamentului (CE) nr. 1193/2008 al Consiliului din 1 decembrie 2008 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxelor provizorii la importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză (JO L 323, p. 1), Consiliul ar fi recunoscut în mod expres că articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază era lipsit de relevanță și că nerambursarea TVA-ului la export trebuia să facă obiectul unei ajustări în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (k) din regulamentul menționat.

32 Reclamanta concluzionează de aici că regulamentul atacat încalcă articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. Potrivit acesteia, taxa antidumping impusă asupra importurilor sale ar fi fost în mod semnificativ mai mică, și anume de aproximativ 4-5 %, în cazul în care Comisia ar fi aplicat aceeași metodă de comparație ca în cadrul anchetei inițiale, care era conformă acestei dispoziții.

33 Comisia solicită respingerea prezentului motiv.

- 34 În primul rând, se impune examinarea argumentului Consiliului prin care acesta contestă că ar fi aplicat articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază în cadrul reexaminării pentru „a ajusta” valoarea normală și/sau prețul de export.
- 35 Desigur, în documentul intitulat „Informare generală Documentul R453”, Comisia a făcut trimitere la articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază pentru a-și justifica concluzia potrivit căreia „metodologia aplicabilă, în caz de nerambursare a impozitelor indirecte asupra exporturilor, constă în ajustarea valorii normale a cuantumului impozitelor interne aplicabile atunci când produsul similar este vândut pentru a fi consumat în țara exportatoare” și, „[î]n consecință, valoarea normală a fost stabilită ținând seama de TVA-ul plătit sau de plată” (a se vedea punctul 12 de mai sus). De asemenea, Comisia a reiterat acest raționament în documentul intitulat „Anexa II Document de informare specific” (a se vedea punctul 13 de mai sus).
- 36 Cu toate acestea, după cum rezultă din documentul intitulat „Orientări ale serviciilor Comisiei în urma reacțiilor dumneavoastră la informarea finală”, trebuie să se constate că ulterior Comisia și-a modificat abordarea. În esență, aceasta a considerat că, în cadrul reexaminării, nu era necesară nicio ajustare, nici a prețului de export, nici a valorii normale, în sensul articolului 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază (a se vedea punctul 15 de mai sus). Acesta este raționamentul care a fost reținut în final și de Consiliu în considerentul (31) al regulamentului atacat (a se vedea punctul 16 de mai sus).
- 37 Rezultă că, în regulamentul atacat, Consiliul a considerat că, în cursul procedurii de reexaminare, contrar situației din ancheta inițială, condițiile pentru o ajustare a valorii normale și/sau a prețului de export în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază nu erau îndeplinite, astfel încât această dispoziție nu putea fi aplicată. Prin urmare, în pofida celor ce reies din documentele preliminare adoptate de Comisie, intitulate „Informare generală Documentul R453” (a se vedea punctul 12

de mai sus) și „Anexa II Document de informare specific” (a se vedea punctul 13 de mai sus), nu se impune să se considere că, în regulamentul atacat, ținând seama de TVA-ul de 17%, Consiliul a aplicat articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază și a efectuat astfel ajustări, în sensul acestei dispoziții, ale valorii normale și a prețului pentru a restabili simetria dintre această valoare și acest preț.

38 În consecință, trebuie să fie respins argumentul reclamantei potrivit căruia metoda de comparație aplicată în regulamentul atacat consta în ajustarea valorii normale și a prețului de export în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază. Astfel, era vorba despre o comparație între această valoare și acest preț pe o bază „TVA inclus” numai în temeiul dispoziției generale vizate la articolul 2 alineatul (10) prima și a doua teză din același regulament [devenit articolul 2 alineatul (10) prima și a doua teză din Regulamentul nr. 1225/2009].

39 În al doilea rând, trebuie să se examineze dacă această metodă de comparație era echitabilă în sensul articolului 2 alineatul (10) prima teză din regulamentul de bază, ceea ce reclamanta contestă în special pentru motivul că metoda respectivă ar determina o creștere artificială a marjei de dumping.

40 În această privință, trebuie amintit că, în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile dispun de o putere largă de apreciere datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care trebuie să le examineze (Hotărârea Curții din 27 septembrie 2007, *Ikea Wholesale*, C-351/04, Rep., p. I-7723, punctul 40, Hotărârea Tribunalului din 8 iulie 2008, *Huvis/Consiliul*, T-221/05, nepublicată în Repertoriu, punctul 38, și Hotărârea Tribunalului din 23 septembrie 2009, *Dongguan Nanzha Leco Stationery/Consiliul*, T-296/06, nepublicată în Repertoriu, punctul 40).

- 41 Această largă putere de apreciere privește, în principiu, și aprecierea faptelor care permit justificarea caracterului echitabil al metodei de comparație aplicate, noțiunea de echitate având un caracter vag și trebuind să fie concretizată de instituții de la caz la caz ținând seama de contextul economic relevant. Astfel, o jurisprudență constantă a recunoscut că alegerea între diferite metode de calcul al marjei de dumping și aprecierea valorii normale a unui produs presupun aprecierea unor situații economice complexe, iar controlul jurisdicțional al unei asemenea aprecieri trebuie să se limiteze, așadar, la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității faptelor reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței oricărei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a absenței oricărui abuz de putere (Hotărârea Ikea Wholesale, punctul 40 de mai sus, punctul 41, Hotărârea Huvis/Consiliul, punctul 40 de mai sus, punctul 39; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea Dongguan Nanzha Leco Stationery/Consiliul, punctul 40 de mai sus, punctul 41).
- 42 S-a mai precizat în jurisprudență că reiese atât din litera, cât și din structura articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază că o ajustare a prețului de export sau a valorii normale poate fi operată numai pentru a ține seama de diferențele privind factorii care afectează prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora. Cu alte cuvinte, acest lucru înseamnă că ajustarea are ca scop restabilirea simetriei dintre valoarea normală și prețul de export al unui produs, astfel încât, dacă ajustarea a fost operată în mod valabil, acest lucru presupune că a fost restabilită simetria dintre valoarea normală și prețul de export. În schimb, dacă ajustarea nu a fost operată în mod valabil, acest lucru presupune că a fost creată o asimetrie între valoarea normală și prețul de export (a se vedea Hotărârea Dongguan Nanzha Leco Stationery/Consiliul, punctul 40 de mai sus, punctul 42 și jurisprudența citată).
- 43 În cadrul aprecierii caracterului echitabil al metodei de comparație aplicate, noțiunea de simetrie între valoarea normală și prețul de export constituie, prin urmare, un element-cheie corespunzător necesității de a stabili comparabilitatea prețurilor în sensul articolului 1 alineatul (2) din regulamentul de bază [devenit articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009]. Astfel, potrivit articolului 2 alineatul (10) prima-a treia teză din același regulament [devenit articolul 2 alineatul (10) prima-a treia

teză din Regulamentul nr. 1225/2009], comparația echitabilă dintre prețul de export și valoarea normală trebuie să fie realizată, în aceeași etapă a procesului comercial, pentru vânzări efectuate la date cât mai apropiate posibil și ținând seama în mod corespunzător de alte diferențe care afectează comparabilitatea prețurilor, iar instituțiile pot proceda la ajustări numai în cazul în care valoarea normală și prețul de export stabilite nu pot fi comparate.

44 Pe de altă parte, după cum a susținut Consiliul în cadrul ședinței, din definițiile care figurează la alineatul (1) primul paragraf și la alineatul (8) al articolului 2 din regulamentul de bază [devenite alineatul (1) primul paragraf și alineatul (8) ale articolului 2 din Regulamentul nr. 1225/2009] reiese că, pe de o parte, valoarea normală este cea care „se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale” și că, pe de altă parte, prețul de export este cel care este „plătit efectiv sau care urmează să fie plătit”, ceea ce impune, în principiu, să se includă TVA-ul în această valoare și în acest preț.

45 În aceste condiții, Consiliul a putut să considere, fără să săvârșească o eroare vădită de apreciere, că, în speță, comparația dintre valoarea normală și prețul de export pe o bază „TVA inclus” constituia o metodă de comparație echitabilă, întrucât această comparație fusese efectuată, cu respectarea cerinței simetriei dintre valoarea normală și prețul de export, în același stadiu comercial, pentru vânzări simultane, atât interne, cât și la export, care sunt, toate, supuse aplicării unei cote de TVA de 17%.

46 Reclamanta nu invocă niciun argument sau fapt de natură să demonstreze caracterul vădit inadecvat al acestei metode de comparație, raționamentul său limitându-se la invocarea unei modificări a metodei de calcul în raport cu cea aplicată în cadrul anchetei inițiale, care ar fi de natură să crească în mod artificial marja de dumping. Or, ținând seama de marja largă de apreciere de care beneficiază instituțiile, această

argumentare nu poate să demonstreze că metoda respectivă, care se bazează pe parametri de comparație identici, era inechitabilă și nici că aplicarea sa era viciată de o eroare vădită de apreciere.

- 47 Trebuie să se precizeze că reclamanta nu contestă că, în regulamentul atacat, instituțiile au urmat cu strictețe această metodă de comparație, nici că această comparație a vizat vânzările interne și la export efectuate la date cât mai apropiate posibil și nici că supunerea respectivelor vânzări la plata TVA-ului intervenea în aceeași etapă a procesului comercial în sensul articolului 2 alineatul (10) a doua teză din regulamentul de bază.
- 48 De asemenea, reclamanta nu a demonstrat că exista o practică constantă a instituțiilor cu privire la deducerea TVA-ului atât din valoarea normală, cât și din prețul de export în scopul comparării lor echitabile în sensul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. Astfel, exemplele care figurează în cererea introductivă nu vizează nicio situație de acest tip, ci cazuri care implică o ajustare numai a prețului de export din cauza rambursării parțiale a TVA-ului de către autoritățile chineze, în mod similar ajustării efectuate în cadrul anchetei inițiale în prezenta cauză, a cărei legalitate nu face obiectul prezentului litigiu.
- 49 Prin urmare, prin compararea valorii normale și a prețului de export pe o bază „TVA inclus”, Consiliul nici nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere, nici nu a încălcat cerința comparației echitabile în temeiul articolului 2 alineatul (10) prima teză din regulamentul de bază.
- 50 În consecință, primul motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază

- 51 În susținerea celui de al doilea motiv, reclamanta precizează că regulamentul atacat încalcă și articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază, întrucât se bazează pe aplicarea unei metode de comparație între valoarea normală și prețul de export care diferă în mod radical de cea aplicată în ancheta inițială. Această abordare nu ar fi conformă cu jurisprudența relevantă în această privință (Hotărârea Huvis/Consiliul, punctul 40 de mai sus, punctul 41).
- 52 Potrivit reclamantei, instituțiile au omis să prezinte o justificare valabilă pentru această schimbare de metodă de comparație. Faptul că, între perioadele vizate de ancheta inițială și, respectiv, de reexaminare, cota de TVA care nu făcea obiectul unei rambursări a crescut de la 4 la 17 % nu ar reprezenta o modificare a circumstanțelor, în sensul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază, de natură să justifice abandonarea metodei aplicate în cadrul anchetei inițiale. În sfârșit, instituțiile nu ar fi demonstrat că metoda aplicată în cadrul anchetei inițiale nu era conformă cu articolul 2 alineatul (10) din același regulament. În orice caz, reclamanta ar fi stabilit că noua metodă era contrară principiului comparației echitabile vizat de această dispoziție și se întemeiază pe o motivare incoerentă.
- 53 Consiliul solicită respingerea prezentului motiv.
- 54 Din articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază reiese că, în general, în cadrul unei reexaminări, instituțiile sunt obligate să aplice aceeași metodă, inclusiv metoda pentru a compara prețul de export și valoarea normală în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, ca și metoda utilizată în cadrul anchetei inițiale care a condus la impunerea taxei. Or, aceeași dispoziție prevede o excepție care permite instituțiilor să aplice o metodă diferită de cea utilizată în cadrul anchetei inițiale numai în măsura în care circumstanțele s-au modificat. În această privință,

trebuie amintit că orice derogare sau excepție de la o normă cu caracter general este de strictă interpretare. Prin urmare, revine instituțiilor sarcina de a demonstra că circumstanțele s-au modificat dacă acestea intenționează să aplice o metodă diferită de cea utilizată în cadrul anchetei inițiale (a se vedea Hotărârea Huvis/Consiliul, punctul 40 de mai sus, punctul 41 și jurisprudența citată).

55 După cum s-a constatat la punctele 10 și 11 de mai sus, Consiliul recunoaște că a efectuat o ajustare a prețului de export în cadrul anchetei inițiale, în sensul articolului 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază, și că a renunțat la o astfel de ajustare în cadrul procedurii de reexaminare pentru motivul că nu erau îndeplinite condițiile prevăzute de această dispoziție.

56 Trebuie să se constate că această diferență în abordarea Consiliului nu provine dintr-o „schimbare de metodă” în sensul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază.

57 În această privință, trebuie să se arate că noțiunile „metodă” și „ajustare” nu coincid. Dar, chiar dacă se presupune că noțiunea „ajustare” în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază poate fi asimilată celei de „metodă” în sensul articolului 11 alineatul (9) din același regulament, din motivele enunțate în considerentul (31) al regulamentului atacat, precum și din considerațiile expuse la punctele 34-38 de mai sus reiese că, în speță, instituțiile nu au „schimbat” „metoda de ajustare” între ancheta inițială și procedura de reexaminare, în sensul jurisprudenței (a se vedea Hotărârea Huvis/Consiliul, punctul 40 de mai sus, punctele 27, 28 și 43, privind schimbarea între metoda „avantajului” sau „input” și metoda „reziduală”), ci au renunțat pur și simplu la ajustare pentru motivul că, spre deosebire de situația de la momentul anchetei inițiale, condițiile, prevăzute la articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază, care justifică o asemenea ajustare nu erau îndeplinite la momentul

reexaminării. Or, simpla renunțare la o ajustare nejustificată potrivit circumstanțelor speței nu poate fi considerată drept o schimbare de metodă în sensul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază.

- 58 Astfel, articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază impune ca metoda în cauză să fie conformă dispozițiilor articolului 2 și ale articolului 17 (devenit articolul 17 din Regulamentul nr. 1225/2009) din același regulament, ale căror cerințe trebuie să fie respectate în toate cazurile. Astfel, Tribunalul a hotărât deja că, în cazul în care se dovedește, în etapa reexaminării, că aplicarea metodei utilizate în cadrul anchetei inițiale nu era conformă cu articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază, instituțiile ar fi obligate să nu mai aplice metoda menționată (a se vedea în acest sens Hotărârea Huvis/Consiliul, punctul 40 de mai sus, punctele 42 și 50), chiar dacă acest lucru implică o „schimbare de metodă” în sens strict.
- 59 Astfel, atunci când, în cadrul procedurii de reexaminare, instituțiile nu sunt împuternicite să efectueze o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, acestea nu pot fi constrânse, în temeiul articolului 11 alineatul (9) din același regulament, să o efectueze totuși doar pentru motivul că o asemenea ajustare a fost realizată în cadrul anchetei inițiale. Cu alte cuvinte, dat fiind că această din urmă dispoziție impune în mod expres ca metoda aplicată în cadrul reexaminării să respecte cerințele articolului 2 din regulamentul de bază, o asemenea reexaminare nu poate avea ca rezultat o ajustare neautorizată, în special, de articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul menționat.
- 60 Or, după cum recunoaște chiar reclamanta (a se vedea punctele 29 și 31 de mai sus), articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază, care a fost aplicat de instituții în cursul anchetei, nu constituie un temei legal pertinent pentru a efectua, cu ocazia reexaminării, o eventuală ajustare, în special a prețului de export, care nu este vizată de această dispoziție. În aceste condiții, nu este necesar să se răspundă la întrebarea dacă, în speță, metoda aplicată în cursul anchetei inițiale era conformă cu articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul menționat, ceea ce Consiliul

însuși a pus sub semnul întrebării în cadrul ședinței (a se vedea punctul 11 de mai sus).

- 61 Prin urmare, Consiliul nu a încălcat articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază prin compararea valorii normale și a prețurilor de export ale produselor în cauză pe o bază „TVA inclus”.
- 62 În orice caz, chiar dacă se presupune că, în cadrul procedurii de reexaminare, Consiliul ar fi adoptat o altă metodă de comparație între valoarea normală și prețul de export al produselor în cauză decât cea aplicată în cursul anchetei inițiale, acesta a demonstrat că, pe de o parte, între ancheta inițială și procedura de reexaminare, circumstanțele se modificaseră și că, pe de altă parte, această modificare era de natură să justifice renunțarea la o asemenea ajustare.
- 63 Astfel, este cert că, la momentul anchetei inițiale, TVA-ul chinez aferent vânzărilor la export ale produselor în cauză era rambursat în parte, deși acest TVA era perceput integral pentru vânzările interne. În schimb, în perioada acoperită de procedura de reexaminare, atât vânzările interne, cât și vânzările la export erau integral supuse acestui TVA. Conform celor arătate în considerentul (31) al regulamentului atacat, această diferență între situațiile respective constituie o modificare a circumstanțelor în sensul articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază.
- 64 În plus, ținând seama de această modificare a circumstanțelor, Consiliul avea dreptul să renunțe la o ajustare a valorii normale și a prețului de export în cursul procedurii de reexaminare, întrucât era posibil să realizeze o comparație echitabilă între aceste valori și prețul pe o bază „TVA inclus”, deși în cadrul anchetei inițiale considerase necesar să efectueze o ajustare pentru a restabili simetria parametrilor relevanți

de comparație, întrucât produsele exportate beneficiau de o rambursare parțială a TVA-ului.

- 65 În consecință, metoda de comparație reținută de Consiliu în procedura de reexaminare nu încalcă articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază.
- 66 Prin urmare, al doilea motiv trebuie de asemenea să fie respins ca nefondat.
- 67 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, acțiunea trebuie respinsă în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 68 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia, conform concluziilor Consiliului, la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliu.
- 69 Potrivit articolului 87 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul de procedură, instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Prin urmare, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi)

declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea.**

- 2) **Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.**

- 3) **Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

AziziVadapalas

Frimodt Nielsen

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 16 decembrie 2011.

Semnături

Cuprins

Cadrul juridic	II - 8376
Istoricul cauzei	II - 8379
Regulamentele antidumping relevante	II - 8379
Reglementarea chineză privind TVA-ul	II - 8380
Procedurile administrative	II - 8380
Procedura și concluziile părților	II - 8386
În drept	II - 8388
Rezumatul motivelor de anulare	II - 8388
Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază	II - 8389
Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 11 alineatul (9) din regulamentul de bază	II - 8396
Cu privire la cheltuielile de judecată	II - 8400